HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ne adtergendas solum manu utebantur.
Auris tanta separatio. ut a spadonib⁹ q̃q;
eas seiungeret.' nec ullam daret occasionē
lingue maledicē. que scos carpe solita ē
in solacium delinquendi. Si qua ut tardi-
or ueniebat ad psalmos. ⁊ in ope pugilū.'
uarius eam modis aggrediebat. Si erat ua-
cunda blandicius. si pacienſ correptione.⁷
illud apli mutans. quid uultis in uirga ue
niam ad uos. an in spu lenitatis ⁊ mansue
tudinis.' Excepta uictu atq; uestitu. nul-
lam habere quid paciebat̄. dicente paulo.
habentes uictum ⁊ uestitum his contenti
simus. ne consuetudine plus habendi p̄be
ret locum auaricie. que nullis expletur
opibus.⁷ & q̃nto plus habuerit tanto plus
requirit.' ⁊ neq; copia neq; inopia minuit.
Jurgantes ut se sermone lenissimo federa-
bat. Adolescentulas lasciuientē carnem
crebris ⁊ duplicatis frangebat ieiuniis.' ma-
lens eas stomachum dolere q̃m mente.⁷
dicens munditiam corporis atq; uestitus
animē ē inmunditiā. & rupe uerbū
atq; lasciuum numq̃m de ore uirgineo
p̄ferendū.⁷ quib⁹ signis libidinos⁹ ani-
m⁹ ostendit̄.' & p̄teriorem hominem
interioris hominis uicia demonstrant̄.
Quam linguosam ⁊ garrulam ac p̄cacē
reuisq; p̄spererat delectari. & sepius
cōmonitam nolle conuerti.⁷ unū utili-
nas extra conuentum soror ad fores
triclinij orare faciebat.⁸ ut quā obiurga-
tio non correxerat. emendaret pudor.
Furti quasi sacrilegium detestabatur.
⁊ q̃d uti soli homines ut leue putatur
ut nichil. hoc in monasterio q̃ iussimū
dicebat ē delictum. Quid memorem cle-
mentiam ⁊ sedulitatem in egrotantes.⁷
quas miris obsequiis & ministeriis confone-
bat.⁷ Cumq; alius languentib⁹ large pre-
beret omia. ⁊ esum q̃q; exhiberet carnū.'
sig̃ndo ipsa egrotass ⁊ sibi ñ indulgebat. ⁊
ideo inequalis iudebatur. q̃d in alius clemen-
tiam. in se duriciam cōmutabat. Nulla iu-
uenum puellarum sano ⁊ uegeto corpore
tante se dederat continentie.' quā ipsa
fracto ⁊ senili debilitato q; corpusculo.
fateor in hac re pertinacior fuit. He
ut sibi non parceret. ut nulli crederet
admoneri. Referam q̃d expertus sum.
O) eruse iulio ferentissimus estib⁹ incidit
in ardorem febris. ⁊ post despationem
cum di mia respirasset. ⁊ medici p̄suadent
ob refectionem corporis uino opus ē tenui
⁊ paruo. ne aquam bibens in ydropem uer-
teret̄.⁷ ⁊ ego clam beatum papā epipha-
nium rogarem ut eam moneret. immo
compelleret uinum bibere.' ut erat
prudens ⁊ sollertus ingenij. statim sensit
insidias ⁊ subridens meū ē q̃d ille diceret
intimauit. Quid plura.⁷ Cum beatus
pontifex p⁹ multa hortamenta exisset
foras. querenti m q̃d egisset respondit.
Tantū p̄feci. ut seni homini pene p̄suase-
rit ne uinū bibam. Hec refero. non
q̃d inconsideratū ⁊ ultra uires sumpta
onera p̄bem. monente scptura sup re
onus ne leuaueris.' ſ; q̃d mentis ei⁹ ar-
dorem ⁊ desiderium fidelis anime. ex
hac q̃q; p̄bare uelim p̄seuerantia dicen-
tis. Sitiuit ante anima mea. q̃m mul-
tiplicit̄ t ⁊ caro mea. Difficile est modū

⁸ & separati cibū sumere.

137